

Svar (1/2 99)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Jeg har forelagt spørgsmålet for Miljøstyrelsen, som har oplyst følgende:

»Miljølovgivningen indeholder regler om fastsættelse af priser (gebyrer) for leverancer fra de tre nævnte typer af kommunal forsyningsvirksomhed. For affaldsområdet står reglerne i miljøbeskyttelsesloven § 48, for kloakforsyningen i § 2, stk. 1, i lov om betalingsregler for spildevandsanlæg og for vandforsyning i vandforsyningsloven § 52a.

Det er kommunalbestyrelsen, der fastsætter gebyrerne, og der er ikke klageadgang til Miljøstyrelsen. Gebyrerne fastsættes altså efter en konkret vurdering af kommunalbestyrelsen, og Miljø- og Energiministeriet kan derfor blot give en generel vejledning og en fortolkning af reglerne i de tre nævnte love.

For alle tre typer kommunale forsyningsordninger gælder det generelt, at administrationsudgifter, der er knyttet til den pågældende forsyningsvirksomhed, kan indregnes i den pris eller det gebyr, der opkræves for leverancerne. Herefter gælder »hvile i sig selv«-princippet for fastsættelsen af det samlede gebyrs størrelse. Dette skal afspejle kostprisen. Hvis der opkræves et beløb, som overstiger omkostningerne, er det overskydende beløb principielt en skat (afgift), og en sådan er der ikke hjemmel til i de tre nævnte love. Desuden antages det, at der skal være »omkostningsægthed«, d.v.s. at de omkostninger, der lægges til grund for beregningen, skal svare til de reelt afholdte udgifter. Det er dog almindeligt antaget, at overensstemmelsen mellem indtægter og omkostninger i den samlede forsyningsvirksomhed skal vurderes over en periode, således at det er tilstrækkeligt, at der er balance set over en vis kortere årrække.

Der er derfor en helt konkret vurdering, hvorvidt en situation som den, spørgeren nævner, falder inden for de rammer, som lovgivningen afstikker eller ej. Denne konkrete vurdering kan i givet fald foretages af tilsynsrådene.»

Spm. nr. S 901

Til justitsministeren (14/1 99) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Hvilke overvejelser har ministeren gjort sig vedrørende orlov til indsatte i julen, herunder om antallet skal begrænses, om der skal vurderes nøjere ud fra, hvad den enkelte indsatte forbrydelse har været, når der bevilges orlov, og om der hos ministeren er vurderet behov for en revurdering af de regler, der er gældende for bevilling af orlov, så sandsynligheden for nye kriminelle forhold under orlov bliver reduceret?«

Begrundelse

Juleorlov til indsatte har tilsyneladende sat antallet af indbrud i vejret, hvilket har rejst kravet om en skærpet vurdering af disse bevillinger, der i sig selv virker provokerende på den lovlige del af befolkningen. Fra politiets side har man konstateret indbrud begået af fanger på orlov, og for at undgå gentagelser må det forventes, at der vil ske en ændret og skærpet holdning fra de myndig-heder, der godkender juleorlov til indsatte, herunder at ministeren fremsætter ændrede retningslinjer.

Svar (28/1 99)

Justitsministeren (Frank Jensen):

De gældende regler om udgang er fastsat i Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgens cirkulære af 18. marts 1986 med senere ændringer.

Det fremgår af reglerne, at det er en forudsætning for udgang, at fare for misbrug ikke antages at foreligge.

Drejer det sig om indsatte, der er dømt for farlig kriminalitet, skal der udvises særlig forsigtighed ved vurdering af misbrugsfaren. Ved farlig kriminalitet forstås bl.a. forsætlig brandstiftelse eller anden almenfarlig forbrydelse, grovere volds- eller sædelighedsforbrydelse, berigelsesforbrydelse forbundet med vold eller trussel om vold eller i øvrigt lovovertrædelser af særlig grov eller professionel karakter.

Der er endvidere fastsat regler for, hvornår institutionen skal indhente en udtalelse fra politiet.